

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci navrhovatelů **a) R. R., b) Mgr. H. P. a c) A. P.**, všech zastoupených Mgr. Vadimem Rybářem, advokátem se sídlem Ostrava, Tyršova 1714/27, proti odpůrci **Obec Dolní Domaslavice**, se sídlem Dolní Domaslavice 4, zastoupenému Mgr. Jiřím Mikundou, advokátem se sídlem Kopřivnice, Štefánikova 244, **o návrhu na zrušení Územního plánu obce Dolní Domaslavice, vydaného dne 7. 10. 2013, včetně Změny č. 1 ze dne 9. 2. 2016,**

t a k t o :

I. Územní plán Dolní Domaslavice vydaný jako opatření obecné povahy č. 2/2013 se v části týkající se vymezení způsobu využití části pozemku parc. č. X v k. ú. Dolní Domaslavice, která nebyla dotčena změnou č. 1 vydanou jako opatření obecné povahy č. 1/2016, **z r u š u j e** dnem právní moci tohoto rozsudku.

II. Ve zbytku se návrh **z a m í t á .**

III. Navrhovatelka a) je **p o v i n n a** zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení částku 11.798 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jiřího Mikundy, advokáta se sídlem Kopřivnice, Štefánikova 244.

IV. Navrhovatelka b) je **p o v i n n a** zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení částku 5.899 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jiřího Mikundy, advokáta se sídlem Kopřivnice, Štefánikova 244.

V. Navrhovatel c) je **p o v i n e n** zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení částku 5.899 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jiřího Mikundy, advokáta se sídlem Kopřivnice, Štefánikova 244.

O d ů v o d n ě n í :

A.

Vymezení věci

Navrhovatelé a), b) a c) (společně dále také jen jako „navrhovatelé“) podali dne 17. 10. 2016 návrh na zrušení opatření obecné povahy č. 2/2013 - Územního plánu Dolní Domaslavice vydaného zastupitelstvem Obce Dolní Domaslavice dne 7. 10. 2013, včetně Změny č. 1 Územního plánu Dolní Domaslavice, vydané formou opatření obecné povahy č. 1/2016, které nabylo účinnosti dne 25. 2. 2016 (dále jen „Změna ÚP“). Navrhovatelé se domáhají zrušení těchto opatření obecné povahy z důvodu zkrácení navrhovatelů na jejich vlastnických právech tím, že pozemky v jejich vlastnictví byly v OOP vymezeny v nezastavěném území, ačkoliv navrhovatelé v průběhu pořizování územního plánu a následně i jeho změny č. 1 požadovali jejich vymezení v zastavitelné ploše.

B.

Návrhové body

B.a.

Návrhové body navrhovatelky a)

Navrhovatelka a) v návrhu prvně uvedla, že již od roku 2011 usiluje o to, aby byl změněn způsob využití pozemku v jejím vlastnictví (pozemek parc. č. X v k. ú. Dolní Domaslavice), který je v současné době vymezen jako orná půda, tak aby byl vymezen jako zastavitelná plocha. Tím, že je pozemek stále vymezen jako orná půda, je navrhovatelka a) omezována na svých vlastnických právech.

Navrhovatelka a) konkrétně namítá následující:

- 1) Pozemek je vhodný k vymezení jako zastavitelná plocha. Postup obce je vůči navrhovatelce diskriminační. Nevyhovění požadavku na změnu využití pozemku není řádně odůvodněno, neboť předmětný pozemek je svým charakterem a umístěním vhodný k zástavbě, na rozdíl od jiných pozemků, které mezi zastavitelné plochy začleněny byly. K tomu navrhovatelka a) odkazuje na stanovisko Povodí Odry, s.p., ze dne 20. 10. 2012, kde je uvedeno, že pozemek nebývá zaplavován a zpracovatel nemá námitek proti změně využití pozemku. Navrhovatelka a) dále odkazuje na znalecký posudek Ing. J. č. 3-442/12 ze dne

1. 2. 2013, kdy znalec nezjistil žádné důvody, proč by nemohl být pozemek užíván jako zastavitelná plocha, naopak ho uvedl jako k tomuto účelu vhodný. Navrhovatelka a) rozporuje závěry uvedené ve Stanovisku Povodí Odry, s.p., ze dne 3. 6. 2015, na které odkazuje odpůrce v odůvodnění Změny ÚP. Stanovisko Povodí Odry z roku 2015, na rozdíl od zprávy, která byla vypracována na žádost navrhovatelky a) roku 2012, nedoporučuje, aby byl změněn způsob užívání, a to vzhledem k odtokovým poměrům na pozemku, kdy by tento mohl být zaplavován srážkovými vodami. Navrhovatelka a) tento závěr rozporuje a tvrdí, že její pozemek zaplavován nebývá. Není jí také zřejmé, proč došlo k rozdílnému stanovisku Povodí Odry.

K tomu odkazuje na vyjádření Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje (dále jen vyjádření „HZS MSK“), ve kterém je uvedeno, že od povodní roku 1997 zde nebyly provedeny žádné zásahy.

Navrhovatelka a) zdůrazňuje, že Změna ÚP obsahuje závěr, že na pozemku nacházejícím se nad pozemkem v jejím vlastnictví se nachází systém odvodňovacích příkopů, které jsou ve správě obce Dolní Domaslavice. Povodí Odry, s.p., ve stanovisku z roku 2015 uvedlo, že v důsledku nedostatečných kapacit těchto odvodňovacích příkopů hrozí zaplavování pozemku ve vlastnictví navrhovatelky a). Navrhovatelka a) ovšem zdůrazňuje, že ve Změně ÚP je uvedeno, že je možné a nutné vybudovat další příkopy, trativody, odvody přebytečných vod. Odvodňovací příkopy jsou ve správě obce, nelze tedy odůvodnit nevyhovění navrhovatelčině žádosti jejich nedostatečnou kapacitou, když toto má zajistit obec.

Nevhodnost změny užívání pozemku s ohledem na ohrožení tohoto pozemku srážkovou vodou je uvedena i v geologickém posudku společnosti K-GEO s.r.o. Posudek Ing. J. je s tímto posudkem v rozporu. V rámci vypořádání námitek se správní orgán k závěrům uvedeným v posudku Ing. J. nevyjadřuje, v čemž spatřuje navrhovatelka a) nepřezkoumatelnost odůvodnění Změny ÚP.

- 2) Nevyhovění návrhu považuje za nedostatečně odůvodněné. Prvně nesouhlasí s odůvodněním, že nepodala požadavek o zařazení pozemku do ploch pro výstavbu. Toto sice navrhovatelka a) nerozporuje, nicméně uvádí, že usiluje o změnu již déle než 10 let.
- 3) Navrhovatelka a) nesouhlasí s dalším důvodem pro nepřistoupení ke změně využití pozemku, a to že její pozemek musí zůstat nezastavěn, neboť se jedná o jedinou spojnici mezi severní a jižní částí lesních pozemků v dané oblasti, kudy mohou volně procházet zvířata zde žijící. Svou argumentaci podporuje tvrzením, že u dvou pozemků, konkrétně s označením X a X došlo ke stejné situaci, tedy pouze skrze tyto pozemky mohli živočichové migrovat z jedné části „poloostrova“ do druhé a i přesto v tomto případě ke změně využití pozemků bylo přistoupeno. Dle navrhovatelky a) důvod nepřistoupení ke změně využití pozemku s ohledem na průchod zvěře pouze přes její pozemek nemůže obstát také z důvodu, že se v protilehlé části jižního lesa nachází pozemek parc. č.X, který je označen jako orná půda, a přes který mohou zvířata migrovat. Není tedy pravdou, že by byl lesní komplex oddělen od okolní krajiny kromě pozemku navrhovatelky a) pouze soustředěnou zástavbou a vodní nádrží.
- 4) Dle OOP mají být v zástavbě doplněny nezastavěné plochy tak, aby navazovaly na stávající zástavbu, která je převážně situována podél místních komunikací. To právě pozemek navrhovatelky a) splňuje.
- 5) Navrhovatelka a) zdůrazňuje, že usiluje pouze o změnu využití pozemku, nikoliv o vydání stavebního povolení. Není prozatím známo, jak bude případná stavba situována, zda a jak by tedy bylo nutné řešit případné zaplavování pozemku.

- 6) Jako čistě hypotetické označuje tvrzení odpůrce, že je očekáván nepříznivý výhled počasových a klimatických změn v blízké budoucnosti. Toto tvrzení je dle navrhovatelky a) naprosto irelevantní a nelze jím odůvodnit nevyhovění žádosti.
- 7) Odpůrce se nevypořádal s námitkami navrhovatelky a) k výstavbě trafostanice na sousedním pozemku. Navrhovatelka má za to, že výstavba trafostanice výrazně ovlivní využití jejího pozemku.

B.b.

Návrhové body navrhovatelů b) a c)

Navrhovatelé b) a c) jsou vlastníky pozemků parc. č. X v k. ú. Dolní Domaslavice a pozemků parc. č. X a X v k. ú. Volovec. Tyto pozemky jsou v současné době vymezeny jako orná půda a navrhovatelé usilují o to, aby byly vymezeny jako zastavitelná plocha s možností využití pro stavby individuálního bydlení. Tím, že pozemky jsou stále vymezeny jako orná půda, jsou navrhovatelé b) a c) omezováni na svých vlastnických právech. Navrhovatelé b) a c) se předmětné změny domáhají již od roku 2001 s tím, že jim bylo vyhověno pouze částečně i přesto, že dopisem ze dne 3. 4. 2006 jim byla změna u pozemků parc. č. X a X v k. ú. Volovec přislíbena.

Konkrétně namítají:

- 8) Dle Změny ÚP mají být v zástavbě doplněny nezastavěné plochy tak, aby navazovaly na stávající zástavbu. Což právě pozemky navrhovatelů b) a c) splňují.
- 9) Odůvodnění Změny ÚP je z části nepřezkoumatelné, neboť byla stanovena jako zastavitelná pouze část pozemku parc. č. X v k. ú. Dolní Domaslavice, avšak tato část byla v katastrální mapě zakreslena pouze ručně, aniž by předmětná část byla upřesněna geometrickým plánem. Navíc nebylo odůvodněno, proč nebylo přistoupeno k zařazení pozemků parc. č. X a X v k. ú. Volovec do zastavitelné plochy.
- 10) Navrhovatelé b) a c) stejně jako navrhovatelka a) zdůrazňují, že usilují pouze o změnu využití pozemku, nikoliv o vydání stavebního povolení. Není prozatím známo, jak by byla případná stavba situována. Navrhovatelům b) a c) není zřejmé, proč se orgán ochrany přírody vyjadřuje k výstavbě.
- 11) Vypořádání námitek navrhovatelů b) a c) nebylo řádně odůvodněno, pouze odkazem na závazné stanovisko Magistrátu města Frýdku - Místku, což navrhovatelé považují za zcela nepřijatelné s obecným odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 2 Ao 2/2008-62 ze dne 7. 1. 2009 (veškerá rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz).
- 12) Navrhovatelé b) a c) poukazují na to, že obec vymezuje zastavitelné plochy i u těch pozemků, které jsou k zástavbě zcela nevhodné. Nacházejí se v blízkosti lesa či v těsné blízkosti přehradní nádrže. Navrhovatelé byli v porovnání s ostatními vlastníky diskriminováni.

B.c.

Společný návrhový bod všech navrhovatelů

- 13) Navrhovatelé dále napadají pravomoc a působnost obce při vydání územního plánu i jeho následných změn. Mají zejména pochybnosti, zda byly jejich žádosti o změnu způsobu využití pozemků v rámci zasedání zastupitelstva obce projednány.

C. Vyjádření odpůrce

Odpůrce navrhuje zamítnutí návrhu. Zdůrazňuje, že navrhovatelé měli návrh specifikovat, nelze přistoupit ke zrušení celého územního plánu, včetně jeho změny č. 1. Územní plán dle § 43 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), stanoví koncepci rozvoje území. Cílem územního plánování je vytvářet předpoklady pro výstavbu a udržitelný rozvoj území. Není možno stanovit jedno správné řešení, které by bylo soudně vynutitelné. Stát může do samostatné působnosti obce zasahovat jen způsobem zákonem dovoleným v rámci ochrany zákona. K tomu odpůrce odkazuje na rozsudek NSS č. j. 2 Ao 1/2008-51: *„Pořizování územně plánovací dokumentace je tedy výrazem veřejného zájmu na naplnění cílů definovaných v § 18 nového stavebního zákona. Z tohoto důvodu je také rozhodování v tomto procesu (rozhodnutí o pořízení územního plánu, zadání územního plánu, schválení pokynů k zapracování do návrhu územního plánu, i vydání územního plánu či zamítnutí návrhu na jeho vydání) svěřeno zastupitelstvu příslušné obce; jde o výkon její samostatné působnosti (srov. § 6 odst. 5 nového stavebního zákona). Tyto výstupy (tedy i schválený návrh územního plánu) tak představují konkrétní podobu veřejného zájmu na prostorovém a funkčním využití území obce, na podobě její infrastruktury, na jejím dalším rozvoji, atd. Jsou výsledkem konsensu, na němž se usnesli jednotliví zastupitelé reprezentující různé skupinové i individuální zájmy obyvatel obce. Nelze jistě rozumně předpokládat, že tento konsensus představuje optimální (maximálně racionální) řešení, s nímž jsou srozuměny všechny osoby, kterých se dotýká.“* Pojem „udržitelný rozvoj území“ není možné vyložit tak, že je vždy nutné přistoupit k novému vymezení zastavitelného území, to by znamenalo, že by v některých lokalitách došlo k úplnému zastavění území, což je nežádoucí.

Jedním z důvodů, proč zastupitelstvo obce Dolní Domaslavice opakovaně nezařadilo pozemek navrhovatelky a) mezi zastavitelné plochy bylo jeho opakované zaplavování vodou z rozvodněných příkopů při přívalových deštích. Navrhovatelka a) zmiňuje stanovisko Povodí Odry, s.p., ke změně využití pozemku parc. č. X ze dne 12. 10. 2012, kde se ovšem dotčený orgán vyjadřuje jen k podmáčení a zaplavování předmětného pozemku vodou z blízké přehradní nádrže Žermanice. K zaplavování pozemku vodou z přívalových dešťů se naopak nevyjadřuje vůbec. Stanoviskem Povodí Odry, s.p., bylo v roce 2015 pak potvrzeno zaplavování předmětného pozemku. Povodí Odry, s.p., nedoporučilo na tomto pozemku výstavbu. Nad rámec svých zákonných povinností obec zadala vyhotovení geologického posouzení společnosti K GEO s.r.o., ze kterého vyplývá, že případné stavby na předmětném pozemku budou ohrožovány kumulovanou srážkovou vodou, která přitéká z rozsáhlého povodí, a tudíž pozemek není vhodný k zástavbě.

K námitkám navrhovatelů b) a c) odpůrce odkazuje na rozsudek NSS č. j. 2 Ao 2/2008-62 ze dne 7. 1. 2009: *„V odůvodnění rozhodnutí o nevyhovění námitce zejména absentoval odkaz na konkrétní stanoviska dotčených orgánů, která byla podkladem pro změnu funkčního využití jejich pozemku a na jejich obsah, a dále v procesu projednávání námitek nebylo zajištěno, aby se tyto orgány vyjádřily k důvodnosti podané námitky ve vztahu k podanému stanovisku podle § 52 odst. 3, věta druhá stavebního zákona.“* Odpůrce na rozdíl od navrhovatelů b) a c) nesdílí názor, že z odůvodnění jmenovaného rozsudku lze dovodit závěr, že nelze odůvodnění námitek vypořádat pouhým odkazem závazné stanovisko dotčeného orgánu. Mimo

jiné i na základě závěrů uvedených ve shora citovaném rozhodnutí odpůrce vyvozuje, že je naopak jeho povinností v rámci vypořádání námitek řádně označit závazné stanovisko, na jehož základě bylo rozhodováno a uvést stěžejní myšlenky, o které své odůvodnění opírá.

D.

Dosavadní geneze věci

Ze spisové dokumentace odpůrce bylo zjištěno, že zastupitelstvo Obce Dolní Domaslavice vydalo formou opatření obecné povahy č. 2/2013 dne 7. 10. 2013 Územní plán Dolní Domaslavice. Dne 9. 2. 2016 vydalo Změnu č. 1 Územního plánu Dolní Domaslavice, která nabyla účinnosti dne 25. 2. 2016.

Žádost navrhovatelky a) o zařazení pozemku mezi zastavitelné plochy byla projednána dne 13. 6. 2007, když zastupitelstvo neschválilo zařazení tohoto pozemku do projednávání územního plánu obce. Dne 6. 4. 2009 se konalo veřejné projednávání návrhu Změny č. 3 dřívějšího územního plánu obce Dolní Domaslavice. Obec z důvodu velkého množství žádostí rozhodla, že nové žádosti o zařazení pozemků nebude přijímat až do schválení nového územního plánu. Tyto žádosti budou následně zakomponovány do změny č. 1.

Navrhovatelka a) podala Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje podnět k zahájení přezkumu souladu (nového) územního plánu s právními předpisy. Územní plán byl v části C2 Vymezení zastavitelných ploch a ploch přestavby a v části L) Rozhodnutí o námitkách a vyhodnocení připomínek uplatněných k návrhu územního plánu zrušen. Zároveň krajský úřad doporučil zrušenou část územního plánu vyřešit vydáním změny č. 1. Na základě tohoto rozhodnutí vydala Obec Dolní Domaslavice napadenou Změnu č. 1 ÚP, ve které opětovně nebylo navrhovatelce a) vyhověno. Navrhovatelům b) a c) bylo vyhověno pouze částečně, jak již bylo blíže shora specifikováno. Navrhovatelka a) podala znovu návrh na zahájení přezkumného řízení k posouzení souladu územního plánu obce včetně Změny č. 1 ÚP se zákonem. Krajský úřad Moravskoslezského kraje dne 17. 8. 2016 pod č. j. MSK 107319/2016 navrhovatelce a) sdělil, že žádné pochybnosti o souladu změny územního plánu s právními předpisy nezjistil.

E.

Posouzení věci krajským soudem

Soud v souladu s ustanovením § 101d zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v rozsahu a v mezích návrhových důvodů přezkoumal napadené opatření obecné povahy.

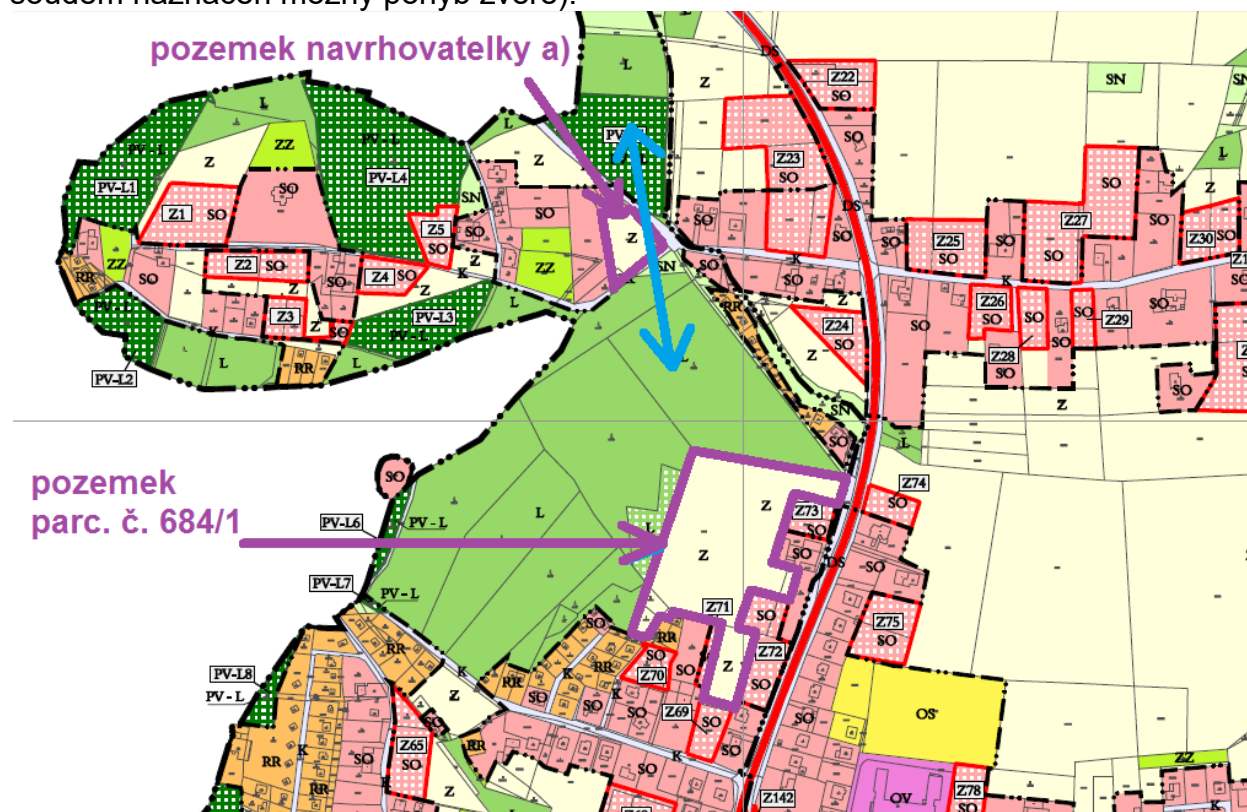
Pořízení územního plánu je výkonem samostatné působnosti obce. Je pouze na zastupitelstvu obce, aby z nespočtu možných řešení území, která odpovídají zákonem stanoveným kritériím, vybralo to, které bude nejlépe vyhovovat. Do tohoto výběru, pokud nevybočí ze zákonného rámce, není ani soud oprávněn jakkoli zasahovat. V rozsudku ze dne 28. 3. 2008, č. j. 2 Ao 1/2008-51, NSS se uvádí, že *„z žádné zákonné normy či normy práva ústavního nelze dovodit existenci subjektivního práva vlastníka nemovitosti, aby v rámci územně plánovací dokumentace byla tato nemovitost zahrnuta do určitého konkrétního způsobu využití....“*

E.a.

K části návrhového bodu 3) – pohyb zvíře

Za klíčovou ve vztahu k pozemku navrhovatelky a) považuje soud námitku, že pozemek navrhovatelky a) musí dle odpůrce zůstat nezastavěn, neboť se jedná o jedinou spojnici mezi severní a jižní částí lesních pozemků v dané oblasti, kudy mohou volně procházet zvířata. Tento závěr podložil především stanoviskem dotčeného orgánu, Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru životního prostředí a zemědělství č. j. MMFM 42094/2015 ze dne 9. 4. 2015. Ve svém stanovisku dotčený orgán uvedl, že nesouhlasí s přearováním pozemku z plochy zemědělské do plochy zastavitelné, neboť na tento pozemek navazuje z jihu rozsáhlý lesní komplex, který je od okolní krajiny, kromě přístupu přes pozemek navrhovatelky a), oddělen soustředěnou zástavbou a vodní nádrží Žermanice. Předmětný lesní komplex je významným krajinným prvkem a přirozeným biotopem pro větší i menší živočichy. Je zcela nezbytné, aby tento krajinný prvek alespoň částečně navazoval na okolní krajinu a umožňoval migraci volně žijících živočichů.

Z mapové části územního plánu (fialové poznámky provedeny soudem, modře soudem naznačen možný pohyb zvíře):

soud zjistil, že pozemek navrhovatelky a) je skutečně jedinou spojnici mezi severní a jižní částí lesního pozemku. Pozemek parc. č. X, na který navrhovatelka a) poukazuje, jakožto na další vhodnou cestu pro živočichy pohybující se mezi jižní a severní částí lesního komplexu, se nachází na opačné části jižního lesního pozemku, na který sice navazuje, nicméně je ohraničen zastavěnými plochami a především nepropojuje ony dvě zmíněné části lesního pozemku. Nelze tedy považovat tvrzení odpůrce, že se jedná o jedinou spojnici, kudy mohou volně žijící zvířata migrovat, za účelové a ničím nepodložené, jak namítá navrhovatelka a). Jak normuje § 4 odst. 2

zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), významné krajinné prvky je třeba využívat pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich ekologicko-stabilizační funkce. Jedním ze základních smyslů zákona o ochraně přírody a krajiny je ochrana její prostupnosti a zachování vazeb mezi jednotlivými ekosystémy, tak aby byla naplněna biologická rozmanitost krajiny, kterou rozumíme pestrost ekosystémů, druhů a genů v určitém stanovišti. Biologická rozmanitost je zásadní pro ekosystémovou stabilitu. Přistoupením ke změně využití pozemku navrhovatelky a) na zastavitelnou plochu by odpůrce umožnil možné narušení místního ekosystému, neboť by mohlo dojít k zatarasení spojnice mezi dvěma lesními pozemky a tím k narušení vazeb živočichů žijících na těchto dvou pozemcích a postupně by mohlo docházet ke snižování pestrosti druhů na jednotlivých částech lesních pozemků. Byť má navrhovatelka a) za to, že je velikost jednotlivých částí lesního pozemku dostatečná a umožňuje živočichům dostatečný pohyb pouze v rámci jednotlivé části lesa, toto by zcela jistě nezaručovalo udržení ekosystémové stability a rozmanitosti druhů v dané lokalitě. V tomto směru soud uzavírá, že odpůrce podložil a řádně odůvodnil své závěry, které zdejší soud prověřil a má za to, že za těchto podmínek není možno přistoupit ke změně využití pozemku na zastavitelnou plochu.

Tento důvod nepřistoupení ke změně využití pozemku považuje zdejší soud za zcela stěžejní. Pochybení odpůrce, která byla zjištěna a budou dále blíže osvětlena, nemůže mít na závěr, že pozemek navrhovatelky a) nemůže být zařazen do zastavitelných ploch, vliv, nicméně dalšími námitkám navrhovatelky a) se soud bude v další části rozsudku zabývat.

E.b.

K části návrhového bodu 3) - diskriminace

Navrhovatelka a) poukazuje v návrhovém bodě 3) též na skutečnost, že ze strany odpůrce bylo vůči ní postupováno diskriminačně, tedy nebyl řádně proveden test proporcionality, neboť řada jiných pozemků byla jako zastavitelná plocha vymezena, i když zde mohlo být argumentováno stejným způsobem, tedy porušením prostupnosti krajiny. Konkrétně označuje plochy označené jako X a X.

Soud přisvědčuje navrhovateli a), že každý zásah do výkonu vlastnických práv, k němuž dochází v průběhu procesů územního plánování podle stavebního zákona, by měl být zásadně činěn jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích k zamýšlenému cíli, a to nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle. Navrhovatelkou a) označené plochy X a X tvořily možný koridor pro migraci živočišstva, nicméně z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že tuto námitku navrhovatelka a) v rámci procesu pořizování Změny ÚP nevznesla. Soudu tedy nezbyvá, než postupovat v souladu s ustálenou judikaturou NSS a dříve neuplatněnou námitkou se nezabývat. Tento postup aproboval NSS v několika svých rozhodnutích, a to i usnesením rozšířeného senátu č.j. 1 Ao 2/2010-116 ze dne 16. 11. 2010, č. 2215/2011 Sb. NSS: „*navrhovatelům sice pasivita v průběhu pořizování opatření obecné povahy (procesně) nebrání podat návrh na jeho zrušení, tj. nemůže být důvodem nepřipustnosti návrhu, má však v zásadě rozhodující vliv na (věcný) výsledek řízení o návrhu, a to právě takový, že jejich návrh musí být zamítnut, je-li napadána toliko proporcionalita opatření. Zdejší soud v návaznosti na tento judikát, připustil, že v určitých případech nemusí mít nepodání námitek*

nebo připomínek v průběhu pořizování zásad územního rozvoje vliv na aktivní legitimaci navrhovatelů. V tomto případě, kdy by skutečným meritem soudního přezkumu mělo být vedle přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy se zákonem [...] zejména přezkum obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality, však není možné po soudu požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu a ochrany vlastnictví navrhovatelů, aniž by tuto úvahu před ním provedl příslušný správní orgán. Nejvyšší správní soud by takovýto postup považoval za rozporný s ústavní zásadou dělby moci, s právem na samosprávu i s ochranou právní jistoty dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územně plánovací dokumentace a nyní tuto územně plánovací dokumentaci respektují” (cit. rozsudek čj. 6 Ao 5/2011-43, bod 32). To se ostatně stěžovatelům snažil vysvětlit i krajský soud v napadeném rozsudku.“

E.c.

K návrhovému bodu 2)

Návrhovým bodem 2) navrhovatelka a) nesouhlasí s odůvodněním, že nepodala požadavek o zařazení pozemku mezi zastavitelné plochy.

Tuto námitku nelze považovat za důvodnou. Prostudováním spisového materiálu bylo zjištěno, že toto tvrzení sice na str. 74 odůvodnění Změny ÚP odpůrce uvádí, nicméně z pohledu soudu se nejedná o stěžejní důvod nevyhovění. Jedná se spíše o úvodní konstataci, že k takovéto skutečnosti došlo, což ani sama navrhovatelka a) nepopírá.

E.d.

K návrhovému bodu 1)

Návrhový bod 1) obsahuje námitky týkající se dalšího důvodu, pro který nebylo přistoupeno ke změně využití pozemku, a to jeho ohrožení zaplavením srážkovými vodami. Navrhovatelka a) v první řadě zdůrazňuje, že vhodností či nevhodností změny užívání s ohledem na ohrožení srážkovou vodou se zabývaly znalecké posudky vypracované jak z podnětu navrhovatelky a), tak odpůrce. Navrhovatelka a) především namítá, že posudek zpracovaný společností K GEO s.r.o., ve kterém zpracovatel vyslovil názor, že předmětný pozemek není vhodný jako pozemek stavební, neboť stavba na něm postavená by byla ohrožována srážkovou vodou, je zcela v rozporu s posudkem Ing. J., který byl zpracován k žádosti navrhovatelky a). Odpůrce vzal bez dalšího za své závěry uvedené v posudku společnosti K GEO s.r.o.

Soud po prostudování spisu dospěl k závěru, že odpůrce v rámci vypořádání námitek navrhovatelky a) odkázal pouze na posudek společnosti K GEO s.r.o. a pouze k jeho závěrům se přiklonil s konstatováním, že tento posudek je podrobnější a je více zaměřen na hydrogeologické posouzení, než posudek předložený navrhovatelkou a). Odpůrce zcela posudek Ing. J. opomíjí a toto opomenutí, respektive non-akceptaci jeho závěrů nikterak nezduodňuje. Je tedy nutno přisvědčit navrhovatelce a), že v této části je vypořádání námitek nepřezkoumatelné. I přes toto procesní pochybení však soud nepřistupuje ke zrušení územního plánu, resp. jeho změny č. 1 v předmětném rozsahu, neboť odpůrce nemůže přistoupit ke změně využití pozemku, z důvodu uvedeného pod bodem E.a. tohoto rozsudku.

Na podporu svého tvrzení navrhovatelka a) odkazuje také na vyjádření Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje č. j. HSOS-5246-2/2015 ze dne 2. 6. 2015, které bylo vydáno jakožto odpověď na žádost navrhovatelky a) o poskytnutí informací. Ve vyjádření se podává, že během let 1997 až 2015 nejsou evidovány žádné záznamy o zásazích jednotek požární ochrany na označených pozemcích, mezi kterými byl i předmětný pozemek navrhovatelky a). Byť se jedná pouze o podpůrnou argumentaci navrhovatelky a), nelze poskytnuté informace považovat za relevantní, neboť počet zásahů je nevypovídající k posouzení záplavových oblastí. Dle názoru krajského soudu není vždy nezbytným následkem zaplavení pozemku zásah hasičského záchranného sboru.

Navrhovatelka a) se dále ve svém návrhu zabývá dvěma vypracovanými stanovisky Povodí Odry, s.p., respektive porovnává jejich rozdílná hodnocení odtokových poměrů na pozemku. Stanovisko Povodí Odry, s.p., z roku 2015, které bylo zpracováno na žádost odpůrce, na rozdíl od zprávy Povodí Odry, s.p., která byla vypracována na žádost navrhovatelky a) roku 2012, nedoporučuje, aby byl změněn způsob užívání, a to vzhledem k odtokovým poměrům na pozemku, kdy by mohl být zaplavován srážkovými vodami. Navrhovatelka a) tento závěr rozporuje a tvrdí, že její pozemek zaplavován nebývá. Především zdůrazňuje, že odpůrcem nebylo řádně osvětleno, proč došlo k rozdílnému stanovisku Povodí Odry, s.p.

Soud s tímto tvrzením navrhovatelky a) nemůže souhlasit. Na straně 76 Odůvodnění Změny ÚP odpůrce uvádí, že původní stanovisko Povodí Odry, s.p., z roku 2012 nehovoří o srážkových vodách, pokud říká, že předmětný pozemek není zaplavován. V tomto stanovisku jsou řešeny pouze možné záplavy z přehradní nádrže Žermanice. Ke srážkovým vodám se stanovisko nevyjadřuje. Proto bylo přistoupeno k vypracování stanoviska nového.

Povodí Odry, s.p., i odpůrce opírají při odůvodnění negativního postoje ve vztahu ke změně způsobu využití pozemku, mimo jiné, o skutečnost, že se na pozemku nenachází odvodňovací příkopy s dostatečnou kapacitou. Navrhovatelka a) zdůrazňuje, že odvodňovací příkopy jsou ve správě obce, nelze tedy odůvodnit nevyhovění žádosti jejich nedostatečnou kapacitou, když toto má zajistit obec. Nadto i samotný územní plán stanovuje, že je možné a nutné vybudovat další příkopy, trativody, odvody přebytečných vod, nikoliv ovšem na či v blízkosti pozemku navrhovatelky a).

Jak již bylo zdejším soudem blíže popsáno shora, není postaveno najisto, zda je pozemek navrhovatelky a) vůbec zaplavován, proto nelze tuto námitku, která se týká právě zaplavování pozemku srážkovými vodami a ochranou před zaplavením, samostatně posoudit. S ohledem na závěr uvedený v části E.a. tohoto rozsudku by však bylo neekonomické, aby se tímto odpůrce vůbec zabýval. Ani případné pochybení odpůrce by totiž nemohlo zapříčinit přistoupení ke změně využití pozemku.

E.e.

K návrhovému bodu 5)

Navrhovatelka a) v návrhovém bodě 5) dále namítá, že usiluje pouze o změnu využití pozemku, nikoliv o vydání stavebního povolení. Není tedy prozatím známo, jak bude stavba situována a tedy jak by bylo nutno řešit případné zaplavování pozemku.

Dle § 43 odst. 1 stavebního zákona, *územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání ... vymezí zastavěné území, plochy a koridory atd.*

Jak uvádí i odborná literatura, kromě obecného vymezení koncepce rozvoje řešeného území, ochrany hodnot a prostorového uspořádání a koncepce veřejné infrastruktury jsou nejdůležitějšími prvky obsahu územního plánu vymezení zastavěného území a zastavitelných ploch. Právě jen v takto vymezeném území lze umísťovat, povolovat a realizovat stavby, mimo něj lze stavby umísťovat pouze ve výjimečných případech uvedených v § 18 odst. 5 stavebního zákona¹⁾. Vymezením zastavitelných ploch v územním plánu je obecně stanovena možnost zastavění daného pozemku, z čehož je nutno vyvodit závěr, že v rámci vydávání územního plánu obec nezkoumá konkrétní podmínky, jak tomu je u stavebního řízení, kdy stavební úřad stanoví určitou specifikaci pro provedení stavby, naopak v územním plánu zastupitelstvo obce v souladu se zákonnými podmínkami pouze stanoví základní koncepci.

Tato zákonná kritéria byla v rámci přijímání napadeného územního plánu zkoumána, nelze říci, že by se již jednalo o konkrétnosti, které spadají pod kompetenci stavebního úřadu v rámci stavebního řízení.

E.f.

K návrhovému bodu 6)

Návrhovým bodem 6) pak jako čistě hypotetické označuje navrhovatelka a) i tvrzení odpůrce, že je očekáván nepříznivý vývoj počasových a klimatických změn v blízké budoucnosti, což souvisí s možným zaplavováním předmětného pozemku.

K tomuto soud pouze uvádí, že se jedná toliko o podpůrné tvrzení, na jehož základě nebyla žádost odmítnuta. Jde sice o neověřitelné informace, nicméně závěry odpůrce na nich nejsou postaveny.

E.g.

K návrhovému bodu 4)

V návrhovém bodě 4) navrhovatelka akcentuje, že dle odůvodnění Změny ÚP má být přistoupeno ke změně využití nezastavěných ploch na zastavitelné tak, aby navazovaly na stávající zástavbu. Tato zástavba je situována převážně kolem místních komunikací. Navrhovatelka a) má za to, že tuto podmínku právě její pozemek splňuje.

¹⁾ Potěšil, L., Roztočil, A., Hrůšová, K., Lachmann, M.: *Stavební zákon - online komentář. 3. aktualizace.* Praha : C. H. Beck, 3/2014

Je skutečností, že předmětný pozemek navazuje na stávající zástavbu a je lemován místní komunikací, v tomto bodu tedy lze navrhovatele a) přisvědčit, nicméně tato skutečnost nemění nic na důvodech, uvedených v části E.a. tohoto rozsudku, pro které žádosti o změnu využití pozemku vyhověno býti nemůže

E.h.

K návrhovému bodu 7)

Obec se dále dle návrhového bodu 7) nevypořádala s námitkami navrhovatelky a) k výstavbě trafostanice na pozemku sousedícím s jejím pozemkem, která dle jejího názoru výrazně ovlivní využití předmětného pozemku. Navrhovala výstavbu trafostanice na jiném pozemku.

Shodně s odpůrcem (str. 77 odůvodnění Změny ÚP) soud uvádí, že územním plánem, respektive jeho změnou č. 1 byl pouze stanoven cíl vybudovat trafostanice a bylo stanoveno jejich přibližné umístění. Přesné umístění a další podmínky výstavby budou zkoumány až v rámci územního řízení. V rámci tohoto řízení má navrhovatelka a) možnost využití obranných prostředků, které jí dle stavebního zákona náleží.

E.i.

K návrhovému bodu 9)

Navrhovatelé b) a c) mají za to, že postup odpůrce, kdy nezařadil pozemky v jejich vlastnictví mezi zastavitelné plochy je diskriminační, neboť své závěry řádně neodůvodnil. Jako zastavitelná byla stanovena pouze část pozemku parc. č. X, která nebyla upřesněna. Ruční náčrt v katastrální mapě nemůže být dle navrhovatelů b) a c) podkladem pro územní plán.

Soud nesouhlasí s názorem, že zakreslení zastavitelné části pozemku není možné provést ručně, aniž by byla tato část upřesněna geometrickým plánem. Ze žádného zákonného ustanovení tato povinnost neplyne. Geometrickým plánem, tak jak je stanoveno § 2 písm. j) zákona č. 256/2013 Sb., zákona o katastru nemovitostí, se rozumí technický podklad pro vyhotovování listin, na základě kterých má dojít ke změnám v souboru geodetických informací a v souboru popisných informací. Geometrický plán vymezuje jen část pozemku evidovaného v katastru nemovitostí, které se týká zapisované právo do katastru. Vymezení zastavitelné plochy územním plánem mezi tato zapisovaná práva nepatří.

E.j.

K návrhovému bodu 11)

V návrhovém bodě 11) navrhovatelé b) a c) uvádějí, že byt' jsou si vědomi, že na změnu využití pozemku není právní nárok, není akceptovatelné, aby k těmto krokům přistupoval odpůrce na základě libovůle a důvody pro nepřistoupení k zařazení celých pozemků parc. č. X a X a parc. č. X do zastavitelné plochy řádně neodůvodnil.

K této námitce se odpůrce vyjadřuje na straně 84 Odůvodnění Změny ÚP. Odpůrce ve svých závěrech odkazuje pouze na závazné stanovisko dotčeného orgánu, Magistrátu města Frýdku-Místku z roku 2008.

Po vyžádání spisové dokumentace zdejší soud zjistil, že Magistrát města Frýdku-Místku, odbor životního prostředí a zemědělství, jakožto dotčený orgán vydal dne 2. 4. 2008 pod zn. OŽPaZ/1719/2008/Har/246 závazné stanovisko, v němž se výslovně vyjadřuje m.j. k požadavkům na změny územního plánu č. 3/6 (pozemky navrhovatelů v k.ú. Volovec) a X, X (části pozemku navrhovatelů parc. č. X v k.ú. Dolní Domaslavice). K pozemkům navrhovatelů b) a c) v k.ú. Volovec uvedl, že nesouhlasí s výstavbou, neboť tyto pozemky nenavazují na okolní stávající soustředěnou zástavbu a jedná se pozemky v neurbanizované krajině, které jsou součástí ucelených ploch zemědělsky obhospodařovaných pozemků nebo na ně navazují. Souhlasil přitom s výstavbou na pozemku parc. č. X v k.ú. Dolní Domaslavice, ovšem jen za podmínky, že navržená plocha pro výstavbu bude oproti (původně) vymezeným plochám X a X omezena, když je nutné nerozšiřovat zástavbu směrem do volné krajiny nebo k lesu, větší část ponechat jako součást zemědělsky obhospodařovaných ploch s tím, že jen nutné zachovat soulad jednotlivých činností v území a možnost volného pohybu volně žijících živočichů.

Krajský soud nesouhlasí s tvrzením navrhovatelů b) a c), že za řádné odůvodnění závěrů nelze považovat odkaz a citaci závazného stanoviska. Právě rozsudek NSS č. j. 2 Ao 2/2008-62 ze dne 7. 1. 2009, na který odkazují navrhovatelé b) a c) hovoří o nezbytnosti odkázat na závazná stanoviska, jejichž závěry byly v opatření obecné povahy převzaty, nikoliv o tom, že by samotné odkázání na tato stanoviska a pouhé citace zde uvedených závěrů byly nedostačující.

Tato část závazného stanoviska se totiž netýká celého pozemku parc. č. X, neboť plochy označené jako X a X (buť na pozemku stejného parcelního čísla) vzájemně ani nesousedí a jedná se jen o dvě části pozemku parc. č. X, které ani ve svém souhrnu nepředstavují celý pozemek parc. č. X. Zbylá část pozemku parc. č. X není v předmětném závazném stanovisku nikterak zmíněna. Ani sám odpůrce nijak blíže nevyhodnotil konkrétní důvody, proč byly jako zastavitelné plochy vymezeny jen části pozemku parc. č. X a opomíjí argumentaci navrhovatelů b) a c).

K výzvě soudu odpůrce doložil další závazné stanovisko, tentokrát Magistrátu města Frýdku-Místku, odbor územního rozvoje a stavebního řádu, ve kterém již jsou blíže specifikovány důvody, pro které bylo přistoupeno k vymezení zastavitelné plochy jen na částech pozemku parc. č. X. Nicméně toto závazné stanovisko č. j. MMFM 93063/2016 bylo vydáno dne 21. 11. 2016. Nejen, že se tedy nejedná o stanovisko, na které odpůrce v odůvodnění Změny ÚP odkazuje, toto ani nemohlo být podkladem této změny, neboť tato nabyla účinnosti již dne 25. 2. 2016. V rozsahu týkajícího se pozemku parc. č. X považuje zdejší soud odůvodnění za zcela nepřezkoumatelné, neboť odpůrce odkazuje na stanovisko, které se předmětného pozemku netýká, resp. v době vydání Změny ÚP neexistovalo a sám své závěry blíže neodůvodňuje.

E.k.

K návrhovému bodu 12)

Navrhovatelé b) a c) poukazují na to, že obec vymezuje zastavitelné plochy i u těch pozemků, které jsou k zástavbě zcela nevhodné. Nacházejí se v blízkosti lesa

či v těsné blízkosti přehradní nádrže. Navrhovatelé b) a c) mají také za to, že byli v porovnání s ostatními vlastníky diskriminováni, neboť některé pozemky nacházející se v blízkosti jejich pozemků byly mezi zastavitelné plochy zařazeny, tyto pozemky či plochy konkrétně označují.

Zde soud konstatauje, že z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že tuto námitku navrhovatelé b) a c) v rámci procesu pořizování Změny ÚP nevznесли. Hovořili sice o vhodnosti zařazení jejich pozemků mezi zastavitelné plochy, nicméně nikterak nekonkretizovali, vůči kterým pozemkům se cítí být diskriminováni. Námitku podali toliko v rovině obecného konstatování. Navrhovatelé b) a c) pouze namítali, že jim není znám důvod, proč nebylo k změně využití pozemku přistoupeno. Na tuto otázku jim byla odpůrcem dána, alespoň co se týče pozemků parc. č. X a X, jasná odpověď s odkazem na závazné stanovisko dotčeného orgánu. Soudu tedy nezbývá, než postupovat v souladu s ustálenou judikaturou NSS a dosud neuplatněnou námitkou se nezabývat s argumentací uvedenou shora v části E.b. tohoto odůvodnění k podobné situaci navrhovatelky a).

E.i.

K návrhovému bodu 10)

Navrhovatelé b) a c) návrhovým bodem 10) - stejně jako navrhovatelka a) návrhovým bodem 5) - zdůrazňují, že usilují pouze o změnu využití pozemku, nikoliv o vydání stavebního povolení. Není prozatím známo, jak by byla případná stavba situována. Není jim zřejmé, proč se orgán ochrany přírody vyjadřuje k výstavbě. K tomu soud pouze odkazuje na vypořádání obdobného návrhového bodu 5), tj. na část E.e. tohoto odůvodnění.

E.m.

K návrhovému bodu 13)

Závěrem navrhovatelé a), b) a c) napadají pravomoc a působnost obce při vydání územního plánu a jeho následných změn. Mají zejména pochybnosti, zda byly jejich žádosti o změnu způsobu využití pozemku na zastupitelstvu projednány. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že přímo v odůvodnění Změny ÚP je vždy u vyhodnocení jednotlivých námitek uvedeno, kdy a kde se konalo jednání, na kterém byly připomínky uplatněny. Odpůrce k výzvě soudu doplnil další listiny, konkrétně zápisy, resp. usnesení ze zasedání zastupitelstva Obce Dolní Domaslavice konaných dne 25. 5. 2005, 22. 3. 2006, 4. 10. 2006, 13. 6. 2007, 4. 5. 2015 a 26. 1. 2017, ze kterých je patrné, že návrhy navrhovatelů byly řádně projednány.

Co se týče vznesených pochybností navrhovatelů ve vztahu k pravomoci a působnosti obce při vydávání územního plánu, případně jeho změn, připomíná soud výslovnou zákonnou úpravu § 6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona, kde je jasně stanoveno, že zastupitelstvo obce vydává v samostatné působnosti územní plán. Navrhovatelé vznesené pochybnosti více nekonkretizují, soud tedy považuje vypořádání odkazem na zákonnou úpravu za dostačující.

E.n.

Shrnutí

Z důvodů uvedených v části E.j. tohoto rozsudku soud část napadeného opatření obecné povahy v rozsahu uvedeném ve výroku I. tohoto rozsudku dle § 101d odst. 2 s. ř. s. zrušil ke dni právní moci svého rozsudku, a to pro nepřezkoumatelnost z důvodu nedostatku odůvodnění.

Ve zbývající části byl návrh jako nedůvodný zamítnut.

F. Náklady řízení

O náhradě nákladů účastníků řízení bylo rozhodnuto podle úspěchu ve věci. Procesně úspěšný byl z velké části odpůrce, neboť navrhovatelé navrhli zrušení jak (celého) Územního plánu Obce Dolní Domaslavice, vydaného zastupitelstvem obce Dolní Domaslavice dne 7. 10. 2013 jako opatření obecné povahy č. 2/2013, tak i (celé) Změny č. 1 Územního plánu Dolní Domaslavice ze dne 9. 2. 2016. Z navrhovatelů tak byli procesně úspěšní toliko navrhovatelé b) a c), a to ve vztahu k jimi vymezenému předmětu řízení (celý územní plán a celá změna) toliko ve zcela marginální části.

Jakkoli zdejší soud opakovaně judikuje, že je součástí řádného výkonu státní správy obhájit územní plán před soudem, pročez náhradu nákladů řízení i přes procesní úspěch nepřiznal Statutárnímu městu Olomouc v rozsudku ze dne 25.2. 2015 č.j. 79 A 6/2014-193, Statutárnímu městu Ostrava v rozsudcích ze dne 27.4. 2015 č.j. 79 A 1/2015-36 a ze dne 12.11.2015 č.j. 79 A 4/2015-48, ani Obci Těrlicko v rozsudku ze dne 27.10.2015 č.j. 79 A 7/2015-46, zastává současně názor, že tento přístup lze volit toliko u větších obcí disponujících dostatkem řádného odborného aparátu (často i celých odborů) k zajištění úkolů na úseku územního plánování. Naopak u malých obcí, které nejsou takto personálně zabezpečeny, pokládá i s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek ze dne 6.11.2014 č.j. 7 As 186/2014-49) takové náklady za ospravedlnitelné a účelně vynaložené, pročez náhradu nákladů řízení přiznal Obci Bernatice nad Odrou v rozsudku ze dne 25.11.2015 č.j. 79 A 5/2015-71.

Odpůrce je malou obcí, kde činnost úřadu zajišťují starosta, místostarostka, matrikářka a účetní. Nejedná se tedy o obec, která by měla být bez dalšího schopna zajistit veškeré úkoly na úseku územního plánování (pořizovatelem územního plánu je konečně Magistrát města Frýdku-Místku, nikoli Obecní úřad Dolní Domaslavice), a proto soud shledal náklady řízení vzniklé v tomto řízení odpůrci v podobě nákladů zastoupení advokátem za účelně vynaložené.

Proto podle § 142 odst. 3 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), užitého dle § 64 s. ř. s. přiznal soud odpůrci vůči navrhovatelům právo na plnou náhradu nákladů řízení.

Soud zdůrazňuje, že pro účely náhrady nákladů řízení považuje podaný návrh za dvě samostatné věci.

První věc tvoří návrhové body navrhovatelky a), které se v převážné části neshodují s návrhovými body navrhovatelů b) a c) a nevztahují se ani k týmž pozemkům. Druhou věcí jsou pak návrhové body navrhovatelů b) a c).

O náhradě nákladů řízení v těchto věcech je pak třeba rozhodnout samostatně s ohledem na ust. § 12 odst. 3 zák. č. 177/1996 Sb., podle něhož se odměna za zastupování ve spojených věcech určí součtem odměn za všechny spojené věci. Oproti tomu podobná úprava absentuje ve vztahu k paušální náhradě hotových výdajů advokáta (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.), proto z výše této paušální náhrady (300 Kč bez DPH/úkon právní služby) připadá na každou takto vymezenou věc toliko ½, tj. 150 Kč bez DPH/úkon právní služby.

V druhé označené věci, tj. věci navrhovatelů b) a c) je třeba o náhradě nákladů řízení rozhodnout vůči každému z navrhovatelů samostatně, když s. ř. s. nezná nerozlučné procesní společenství. Na každého z navrhovatelů b) a c) proto připadá ½ nákladů vzniklých odpůrci v druhé vymezené věci.

Náklady vzniklé odpůrci vůči navrhovatelce a) tvoří:

α) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3.100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:			
1) příprava a převzetí věci	§ 7, § 9 odst. 4		
2) sepis vyjádření k návrhu	písm. d)		
3) účast u jednání	§ 12 odst. 4	9.300 Kč	
	vyhl. č. 177/1996 Sb.		
β) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 150 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)			
	§ 13 odst. 3	450 Kč	
	vyhl. č. 177/1996 Sb.		
γ) DPH 21% z částek uvedených ad α) – β)	§ 57 odst. 2 s. ř. s.	2.048 Kč	
Celkem		11.798 Kč	
- Soud proto uložil navrhovatelce a) zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení tuto částku.

Náklady vzniklé odpůrci vůči navrhovatelům b) a c) tvoří:

α) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3.100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:			
1) příprava a převzetí věci	§ 7, § 9 odst. 4		
2) sepis vyjádření k návrhu	písm. d)		
3) účast u jednání	§ 12 odst. 4	9.300 Kč	
	vyhl. č. 177/1996 Sb.		
β) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 150 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)			
	§ 13 odst. 3	450 Kč	
	vyhl. č. 177/1996 Sb.		
γ) DPH 21% z částek uvedených ad α) – β)	§ 57 odst. 2 s. ř. s.	2.048 Kč	
Celkem		11.798 Kč	
<i>z čehož na každého z navrhovatelů b) a c) připadá ½</i>			5.899 Kč
- Soud proto uložil každému z navrhovatelů b) a c) zaplatit odpůrci na náhradě nákladů řízení tuto částku.

Soud dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 o. s. ř. uložil navrhovatelům zaplatit odpůrci náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud zaplatit tuto náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 22. března 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu